

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 870

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 8 decembrie 2003

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
518.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 31/2003 privind unele măsuri de restructurare financiară a creanțelor deținute de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare asupra unor societăți comerciale de pe platformele industriale Arad și Harghita.....	1.298.	— Hotărâre privind eliberarea domnului Petre Botezatu Enescu din funcția de prefect al municipiului București.....
	1-2	1.299.	— Hotărâre privind numirea domnului Ovidiu Grecea în funcția de prefect al municipiului București.....
809.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 31/2003 privind unele măsuri de restructurare financiară a creanțelor deținute de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare asupra unor societăți comerciale de pe platformele industriale Arad și Harghita.....	1.357.	— Hotărâre pentru aprobarea Protocolului de cooperare dintre Ministerul Administrației și Internelor din România și Serviciul Secret al Statelor Unite ale Americii în domeniul prevenirii și combaterii fenomenelor infracționale și al asigurării măsurilor specifice de protecție a demnitarilor, semnat la București la 12 septembrie 2003.....
	2		6
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			6
Decizia nr. 421 din 11 noiembrie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Parchetul Național Anticorupție, aprobată și modificată prin Legea nr. 503/2002, cu modificările ulterioare.....	3-5	Protocol de cooperare între Ministerul Administrației și Internelor din România și Serviciul Secret al Statelor Unite ale Americii în domeniul prevenirii și combaterii fenomenelor infracționale și al asigurării măsurilor specifice de protecție a demnitarilor.....	7-8

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 31/2003 privind unele măsuri de restructurare financiară a creanțelor deținute de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare asupra unor societăți comerciale de pe platformele industriale Arad și Harghita

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31 din 24 aprilie 2003 privind unele măsuri de restructurare financiară a creanțelor deținute de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare asupra unor societăți comerciale de pe platformele industriale Arad și Harghita, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 303 din 6 mai 2003, cu următoarele modificări și completări:

1. **La articolul 3, după alineatul (1) se introduce alineatul (1¹) cu următorul cuprins:**

„(1¹) Se aprobă participarea Autorității pentru Valorificarea Activelor Bancare la capitalul social al

societății comerciale înființate potrivit alin. (1), cu un aport în numerar în valoare de 10 miliarde lei. Suma se suportă din bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2003 al Autorității pentru Valorificarea Activelor Bancare, din încasările din valorificarea activelor bancare.“

2. Alineatele (2) și (3) ale articolului 3 vor avea următorul cuprins:

„(2) Capitalul social al societății comerciale înființate potrivit alin. (1) este subscris și vărsat în întregime de statul român, reprezentat de Ministerul Sănătății și de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare, fiind constituit din valoarea bunurilor prevăzute la art. 2 alin. (2) și aportul în numerar prevăzut la alin. (1).“

(3) Societatea comercială înființată potrivit alin. (1) este condusă de adunarea generală a acționarilor, formată din 3 membri, dintre care 2 sunt numiți prin ordin al ministrului sănătății și unul, prin ordin al președintelui Autorității pentru

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 27 octombrie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 18 noiembrie 2003, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 28 noiembrie 2003.
Nr. 518.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 31/2003 privind unele măsuri de restructurare financiară a creanțelor deținute de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare asupra unor societăți comerciale de pe platformele industriale Arad și Harghita

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 31/2003 privind unele măsuri de restructurare financiară a creanțelor deținute de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare asupra unor societăți comerciale de pe platformele industriale Arad și Harghita și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 26 noiembrie 2003.
Nr. 809.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 421**

din 11 noiembrie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Parchetul Național Anticorupție, aprobată și modificată prin Legea nr. 503/2002, cu modificările ulterioare

Costică Bulai	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Nicoleta Grigorescu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Parchetul Național Anticorupție, aprobată cu modificări prin Legea nr. 503/2002, modificată și completată ulterior prin Legea nr. 161/2003, excepție ridicată de Maria Valerica Iacob în Dosarul nr. 9.024/2002 al Tribunalului Sibiu — Secția penală.

La apelul nominal răspunde personal autorul excepției de neconstituționalitate, care solicită Curții Constituționale să se constate că textele criticate sunt în contradicție cu dispozițiile constituționale invocate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, deoarece Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 a fost aprobată prin Legea nr. 503/2002, cu modificările ulterioare, sens în care sunt îndeplinite exigențele art. 115 din Constituție, iar Parchetul Național Anticorupție este o magistratură specială structurată pe baza aceluiași norme constituționale care reglementează rolul Ministerului Public.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 iunie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 9.024/2002, **Tribunalul Sibiu — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Parchetul Național Anticorupție, aprobată și modificată prin Legea nr. 503/2002, cu modificările ulterioare.**

Excepția a fost ridicată în dosarul de mai sus de inculpata Maria Valerica Iacob, cercetată pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, prevăzută și pedepsită potrivit art. 254 din Codul penal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 a fost emisă într-un domeniu care face obiectul legilor organice și că până la data ridicării excepției de neconstituționalitate ordonanța nu a fost aprobată de Parlament potrivit procedurii de legiferare.

De asemenea, susține că prevederile art. 1, 2 și 3 din actul normativ criticat aduc atingere art. 51 și 130 din Constituție, deoarece printre atribuțiile Parchetului Național Anticorupție nu se numără și aceea de sesizare a instanțelor judecătorești pentru judecarea cauzelor penale, atribuție care, potrivit Legii nr. 92/1992 privind organizarea judecătorească, este exercitată doar de procurorii constituiți în parchete pe lângă fiecare instanță judecătorească. Or, având în vedere că Parchetul Național Anticorupție este, potrivit art. 2 din

ordonanță, „*independent în raport cu instanțele judecătorești și cu parchetele de pe lângă acestea*”, autorul excepției susține că procurorii acestui nou organism nu au fost mandatați de legiuitor să sesizeze instanța de judecată prin emiterea rechizitoriului.

Tribunalul Sibiu — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 a fost aprobată prin Legea nr. 503 din 11 iulie 2002, lege ce a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 18 iulie 2002, dată care este anterioară funcționării efective a Parchetului Național Anticorupție, respectiv 1 septembrie 2002.

De asemenea, dispozițiile art. 1, 2 și 3 din ordonanță sunt constituționale deoarece, față de Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, au caracter de normă specială, sens în care atribuțiile și actele emise de procurorii Parchetului Național Anticorupție sunt în consens cu cele ale oricărui parchet. Din acest punct de vedere nu există prevederi care să contravină art. 130 din Constituție devenit art. 131 din Constituția republicată.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul precizează că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002, a fost aprobată cu modificări prin Legea nr. 503/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 18 iulie 2002, iar potrivit art. 31 alin. (3) „*Parchetul Național Anticorupție va începe să funcționeze pe data de 1 septembrie 2002*”. În acest context, consideră că excepția de neconstituționalitate, invocată de autorul excepției pe motiv că ordonanța nu a fost aprobată de Parlament, rămâne fără obiect.

Referitor la celelalte prevederi contestate de autorul excepției, Guvernul opinează că, potrivit art. 125 alin. (3) [devenit art. 126 alin. (2) ca urmare a aprobării Legii de revizuire a Constituției și a republicării acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 31 octombrie 2003] și art. 128 [devenit art. 129] din Constituție, legiuitorul poate stabili reguli speciale de procedură, precum și modalități de exercitare a drepturilor procesuale. De altfel, în chiar cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 se face trimitere la completarea dispozițiilor acesteia atât cu prevederile Codului de procedură penală, cât și cu prevederile Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească.

Avocatul Poporului apreciază că interdicția reglementării de către Guvern în domeniul legii organice privește numai ordonanțele adoptate în baza unei legi speciale de abilitare. Or, art. 114 alin. (4) [devenit art. 115 alin. (4)] din Constituție nu prevede o asemenea limitare.

Referitor la încălcarea dispozițiilor art. 51 [incorporat în art. 1 alin. (5)] și ale art. 130 [devenit art. 131] din Legea fundamentală consideră că dispozițiile art. 1, 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 nu contravin cu nimic

dispozițiilor invocate, deoarece Parchetul Național Anticorupție a fost înființat și își exercită atribuțiile prin procurori constituți în parchete, în baza aceluiași principii constituționale ca și Ministerul Public. Constituția nu face distincție între anumite tipuri de parchete, ci se referă generic la ele, ca instituții în care își desfășoară activitatea procurorii.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctul lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1, 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 11 aprilie 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 503/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 18 iulie 2002, modificată și completată ulterior prin Legea nr. 161/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 747 din 26 octombrie 2003, și are următorul conținut:

— Art. 1: „(1) Prin prezenta ordonanță de urgență se înființează, la nivel național, Parchetul Național Anticorupție, care funcționează pe lângă Curtea Supremă de Justiție ca parchet specializat în combaterea infracțiunilor de corupție.

(2) Parchetul Național Anticorupție are sediul în municipiul București și își exercită atribuțiile pe întregul teritoriu al României prin procurori specializați în combaterea corupției.

(3) Parchetul Național Anticorupție se organizează ca structură autonomă, cu personalitate juridică, în cadrul Ministerului Public, este condus de un procuror general și este coordonat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție. Procurorul general al Parchetului Național Anticorupție este asimilat prim-acjunctului procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

(4) Parchetul Național Anticorupție își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției.”;

— Art. 2: „Parchetul Național Anticorupție este independent în raport cu instanțele judecătorești și cu parchetele de pe lângă acestea, precum și în relațiile cu celelalte autorități publice, exercitându-și atribuțiile numai în temeiul legii și pentru asigurarea respectării acesteia.”;

— Art. 3: „(1) Atribuțiile Parchetului Național Anticorupție sunt următoarele:

a) efectuarea urmăririi penale, în condițiile prevăzute în Codul de procedură penală, în Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție și în prezenta ordonanță de urgență, pentru infracțiunile prevăzute în Legea nr. 78/2000 care sunt, potrivit art. 13, în competența Parchetului Național Anticorupție;

b) conducerea, supravegherea și controlul actelor de cercetare penală, efectuate din dispoziția procurorului de către ofițerii de poliție judiciară aflați sub autoritatea exclusivă a procurorului general al Parchetului Național Anticorupție;

c) conducerea, supravegherea și controlul activităților de ordin tehnic ale urmăririi penale, efectuate de specialiști în domeniul economic, financiar, bancar, vamal, informatic, precum și în alte domenii, numiți în cadrul Parchetului Național Anticorupție;

d) studierea cauzelor care generează și a condițiilor care favorizează corupția, elaborarea și prezentarea propunerilor în vederea eliminării acestora, precum și pentru perfecționarea legislației penale;

e) elaborarea raportului anual privind activitatea Parchetului Național Anticorupție și prezentarea acestuia în fața Parlamentului, nu mai târziu de primul trimestru al anului viitor;

1) constituirea și actualizarea bazei de date în domeniul faptelor de corupție.

(2) Parchetul Național Anticorupție exercită drepturile și îndeplinește obligațiile procedurale prevăzute de lege, în cauzele privind infracțiunile atribuite prin prezenta ordonanță de urgență în competența sa.

(3) În exercitarea atribuțiilor ce îi revin, procurorul general al Parchetului Național Anticorupție emite ordine.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile art. 114, 130 și 51 din Constituție. În urma aprobării Legii de revizuire a Constituției și a republicării acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 31 octombrie 2003, dispozițiile constituționale invocate au următorul conținut:

— Art. 115: „(1) Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice.

(2) Legea de abilitare va stabili, în mod obligatoriu, domeniul și data până la care se pot emite ordonanțe.

(3) Dacă legea de abilitare o cere, ordonanțele se supun aprobării Parlamentului, potrivit procedurii legislative, până la împlinirea termenului de abilitare. Nerespectarea termenului atrage încetarea efectelor ordonanței.

(4) Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora.

(5) Ordonanța de urgență intră în vigoare numai după depunerea sa spre dezbateră în procedură de urgență la Camera competentă să fie sesizată și după publicarea ei în Monitorul Oficial al României. Camerele, dacă nu se află în sesiune, se convoacă în mod obligatoriu în 5 zile de la depunere sau, după caz, de la trimitere. Dacă în termen de cel mult 30 de zile de la depunere, Camera sesizată nu se pronunță asupra ordonanței, aceasta este considerată adoptată și se trimite celeilalte Camere care decide de asemenea în procedură de urgență. Ordonanța de urgență cuprinzând norme de natura legii organice se aprobă cu majoritatea prevăzută la articolul 76 alineatul (1).

(6) Ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale, nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, drepturile electorale și nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică.

(7) Ordonanțele cu care Parlamentul a fost sesizat se aprobă sau se resping printr-o lege în care vor fi cuprinse și ordonanțele ale căror efecte au încetat potrivit alineatului (3).

(8) Prin legea de aprobare sau de respingere se vor reglementa, dacă este cazul, măsurile necesare cu privire la efectele juridice produse pe perioada de aplicare a ordonanței.”;

— Art. 131: „(1) În activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor.

(2) Ministerul Public își exercită atribuțiile prin procurori constituiți în parchete, în condițiile legii.

(3) Parchetele funcționează pe lângă instanțele de judecată, conduc și supraveghează activitatea de cercetare penală a poliției judiciare, în condițiile legii.”;

— Art. 1 alin. (5): „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Parchetul Național Anticorupție a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 503/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 18 iulie 2002, sens în care este nefondată susținerea autorului

excepției de neconstituționalitate privind încălcarea dispozițiilor art. 115 din Legea fundamentală referitoare la delegarea legislativă.

Este neîntemeiată și critica privind încălcarea prevederilor constituționale ale art. 131, prin faptul că Parchetul Național Anticorupție a fost conceput ca o structură autonomă în cadrul Ministerului Public, „independent în raport cu instanțele judecătorești și cu parchetele de pe lângă acestea”, întrucât o asemenea autoritate nu ar fi prevăzută nici în Constituție, nici în Legea pentru organizarea judecătorească nr. 92/1992. Astfel, potrivit art. 131 alin. (2) din Legea fundamentală, „*Ministerul Public își exercită atribuțiile prin procurori constituiți în parchete, în condițiile legii*”, condiții care au stat și la fundamentarea organizării și funcționării Parchetului Național Anticorupție. Faptul că în art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 s-a prevăzut că Parchetul Național Anticorupție este independent în raport cu instanțele judecătorești și cu parchetele de pe lângă aceste instanțe nu

justifică susținerea că textul de lege este neconstituțional. Dimpotrivă, având în vedere și prevederile art. 131 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora procurorii își desfășoară activitatea pe baza principiilor, legalității, imparțialității și controlului ierarhic, se poate constata că dispoziția legală criticată nu constituie altceva decât o reflectare a principiilor constituționale menționate și o subliniere a naturii juridice a Parchetului Național Anticorupție, aceea de magistratură specială instituită pentru combaterea infracțiunilor de corupție.

De altfel, independența acestei noi structuri în raport cu instanțele judecătorești este specifică tuturor parchetelor, care, potrivit art. 32 din Legea pentru organizarea judecătorească, „sunt independente față de instanțele judecătorești”.

Curtea constată că referirea autorului excepției la prevederile art. 51 încorporat în art. 1 alin. (5) din Constituție este nepertinentă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d), al art. 147 alin. (4) și art. 115, art. 131 și art. 1 alin. (5) din Constituție, republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (1) și al art. 25 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Parchetul Național Anticorupție, aprobată și modificată prin Legea nr. 503/2002, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Maria Valerica Iacob în Dosarul nr. 9.024/2002 al Tribunalului Sibiu — Secția penală.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 noiembrie 2003.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **COSTICĂ BULAI**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind eliberarea domnului Petre Botezatu Enescu din funcția de prefect al municipiului București

În temeiul art. 108 din Constituție, republicată, și al art. 130 alin. (3) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Petre Botezatu Enescu se eliberează din funcția de prefect al municipiului București.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Ioan Rus
Ministru delegat
pentru administrația publică,
Gabriel Oprea

București, 13 noiembrie 2003.
Nr. 1.298.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind numirea domnului Ovidiu Grecea în funcția
de prefect al municipiului București

În temeiul art. 108 din Constituție, republicată, și al art. 130 alin. (3) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Ovidiu Grecea se numește în funcția de prefect al municipiului București.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul administrației și internelor,

Ioan Rus

Ministru delegat

pentru administrația publică,

Gabriel Oprea

București, 13 noiembrie 2003.

Nr. 1.299.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
pentru aprobarea Protocolului de cooperare dintre Ministerul Administrației și Internelor
din România și Serviciul Secret al Statelor Unite ale Americii în domeniul prevenirii și combaterii
fenomenelor infracționale și al asigurării măsurilor specifice de protecție a demnitarilor,
semnat la București la 12 septembrie 2003

În temeiul art. 108 din Constituție, republicată, și al art. 5 alin. 1 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor, cu completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Protocolul de cooperare dintre Ministerul Administrației și Internelor din România și Serviciul Secret al Statelor Unite ale Americii în domeniul prevenirii și combaterii fenomenelor infracționale și al asigurării măsurilor specifice de protecție a demnitarilor, semnat la București la 12 septembrie 2003.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul administrației și internelor,

Ioan Rus

p. Ministrul afacerilor externe,

George Ciamba,
secretar de stat

București, 18 noiembrie 2003.

Nr. 1.357.

PROTOCOL
de cooperare între Ministerul Administrației și Internelor din România și Serviciul Secret
al Statelor Unite ale Americii în domeniul prevenirii și combaterii fenomenelor infracționale
și al asigurării măsurilor specifice de protecție a demnitarilor

Ministerul Administrației și Internelor din România și Serviciul Secret al Statelor Unite ale Americii, denumite în continuare *părți*,

apreciind cooperarea realizată până în prezent,

străduindu-se să dezvolte pe mai departe cooperarea în scopul asigurării siguranței publice în țările lor, corespunzător principiilor egalității și reciprocității, exprimându-și voința de a continua și a dezvolta cooperarea bilaterală în domeniul siguranței publice, la nivel central, precum și al structurilor și instituțiilor specializate subordonate, au convenit următoarele:

ARTICOLUL I

Dispoziții generale privind transferul informațiilor clasificate

Părțile se obligă să ia măsurile necesare pentru ca datele și informațiile obținute în cadrul prezentului protocol să fie transmise unui stat terț numai cu consimțământul celeilalte părți. Datele și informațiile clasificate secrete de către partea care le furnizează vor fi tratate potrivit reglementărilor corespunzătoare în vigoare în statul părții primitoare, iar transferul acestora către un stat terț se va face numai după obținerea aprobării prealabile, dată în scris, a părții care le-a furnizat.

ARTICOLUL II

Formele cooperării

(1) Părțile vor coopera în cadrul prezentului protocol, cu respectarea legislațiilor naționale ale statelor lor, în domeniile specifice activităților de poliție.

(2) Principalele forme de cooperare avute în vedere sunt schimburi de experiență și metode, acordarea reciprocă de consultanță, pregătirea în comun, schimburi de documentație de specialitate și schimburi de experți.

(3) În condițiile prevăzute de legislația națională a fiecăreia dintre părți, acestea vor putea recurge la schimburi reciproce de date operative și informații, în scopul realizării obiectivelor prevăzute în prezentul protocol.

ARTICOLUL III

Cooperarea polițienească în domeniul prevenirii și combaterii infracționalității

(1) Pentru întărirea cooperării polițienești, părțile vor întreprinde măsuri în următoarele domenii de interes prin organizarea unor programe comune de pregătire la nivelul Inspectoratului General al Poliției Române și al structurilor sale specializate, al Direcției Generale de Evidență Informatizată a Persoanei, al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și al Direcției Generale de Informații și Protecție Internă, care vor viza:

a) Îmbunătățirea tehnicilor specifice de investigare polițienească judiciară în materie penală, în mod deosebit în privința prevenirii și combaterii criminalității organizate naționale și transnaționale.

b) Schimbul de informații pentru contracararea actelor ce pot pune în pericol siguranța națională a celor două state, inclusiv traficul ilegal cu substanțe toxice, periculoase și strategice sau cu echipamente, dispozitive și utilaje ce pot fi utilizate în producerea armelor de distrugere în masă.

c) Corelarea tehnicilor în domeniul prevenirii și combaterii criminalității informatice prin schimburi de experiență, a contrafacerii și difuzării de bani, alte mijloace de plată și documente false sau falsificate, inclusiv în ceea ce privește mijloacele și metodele de detectare a acestora, a spălării

banilor și a penetrării infrastructurii telecomunicațiilor și rețelelor de date.

d) Îmbunătățirea activităților de organizare și management al serviciilor poliției.

(2) Părțile contractante își vor acorda sprijin reciproc:

a) Serviciul Secret al Statelor Unite ale Americii (SSSUA) va asigura pregătirea poliștilor români în domeniul combaterii falsificării (bani, cărți de credit, cecuri etc.), infracțiuni financiare, precum și pentru prevenirea și contracararea criminalității informatice.

Această pregătire poate consta în organizarea de cursuri susținute de către personalul SSSUA atât la Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”, cât și la unitățile de poliție interesate.

b) În domeniul prezentării diferitelor mijloace tehnice și echipamente specifice.

c) În domeniul formării și perfecționării continue a personalului cu atribuții în domeniu, prin schimburi de experți, scurte stagii de pregătire, acțiuni comune, exerciții de simulare, ateliere de lucru, Ministerul Administrației și Internelor urmând a pune la dispoziție task-force-urilor constituite spații de desfășurare a acțiunilor respective și a echipamentelor necesare.

d) Prin schimb de experiență practică privind activitățile de strângere și valorificare a informațiilor, precum și în activitatea de procesare electronică a datelor și regimului informațiilor pe relația Punctului Național Focal, valorificându-se prezența reprezentanților SSSUA în cadrul Centrului regional SECI.

e) Prin schimb de experiență practică privind activitățile de strângere și valorificare a informațiilor din domeniul investigațiilor economice strategice.

ARTICOLUL IV

Cooperarea în materie polițienească în domeniul asigurării protecției demnitarilor străini

(1) Părțile vor coopera în domeniile activităților de monitorizare prin schimburi de date și informații împotriva actelor de terorism cu ocazia desfășurării unor manifestații, întâlniri, mitinguri și a altor acțiuni oficiale de anvergură. În cadrul acestei cooperări, ele vor sprijini organizarea și executarea misiunilor specifice pentru prevenirea și apărarea împotriva actelor teroriste.

(2) Părțile sprijină:

a) Participarea personalului din cadrul serviciilor specializate cu atribuții în domeniul asigurării menținerii și restabilirii ordinii publice în cazul desfășurării unor manifestații, întâlniri, mitinguri și a altor acțiuni oficiale de anvergură, la care participă persoane protejate de SSSUA.

b) Organizarea de activități de pregătire profesională, desfășurate în locațiile stabilite de SSSUA și, în România, la Centrul de Studii Postuniversitare (Postacademice) și

Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza“ sau în alte locuri stabilite de comun acord.

c) Pregătirea unor specialiști ai structurilor de protecție informativă în domeniile prevăzute la art. III alin. (1) lit. c).

ARTICOLUL V

Reguli pentru aplicare

(1) Activitățile de cooperare se vor stabili prin programe de aplicare încheiate anual între părți. Prin acestea, părțile se vor informa reciproc despre domeniile concrete, schimburi de informații prin solicitări adresate în scris, formele și metodele cooperării, schimburile de delegații și specialiști și datele prevăzute pentru acestea, despre numărul participanților, precum și despre funcționarii responsabili și persoanele de contact din cadrul structurilor desemnate de părți în acest scop.

Proiectul programului de aplicare se va stabili de comun acord, de către părți, cu cel puțin trei luni înainte de începutul anului în care programul respectiv va deveni operațional. Programul de aplicare se redactează în limba română și engleză. Analiza stadiului realizării programelor de aplicare a prezentului protocol de cooperare se va face pe baza rapoartelor prezentate de funcționarii responsabili după încheierea fiecărei acțiuni, care se centralizează, la interval de 2 ani, de către structurile desemnate în acest scop de părți, și care vor prezenta concluziile rezultate și recomandările lor înalților demnitari care vor semna prezentul document de cooperare.

(2) Limba de comunicare este limba engleză sau o altă limbă stabilită de comun acord de părți.

(3) Dacă nu se convine altfel, fiecare parte va suporta cheltuielile aferente fiecărui program anual de aplicare a prezentului protocol de cooperare, pentru activitățile desfășurate pe teritoriul statului său.

Pentru
Ministerul Administrației și Internelor din România,
Zaharia Toma,
secretar de stat, chestor șef adjunct

(4) Prin derogare de la prevederile alin. (1), programul de aplicare pentru anul 2004 urmează a fi convenit în comun de către părți până la data de 1 martie 2004.

ARTICOLUL VI

Dispoziții finale

(1) Prezentul protocol de cooperare este încheiat pe o perioadă nedeterminată și poate fi modificat sau completat în orice moment prin acordul părților.

(2) Fiecare parte poate denunța prezentul protocol, printr-o notificare adresată celeilalte părți, cu 6 luni înainte de data de la care se intenționează încetarea valabilității prezentului protocol.

(3) Prevederile prezentului protocol nu vor aduce atingere reglementărilor naționale în vigoare în statele părților în privința relațiilor internaționale în materie de cooperare polițienească și judiciară, precum și obligațiilor asumate de părți prin alte instrumente juridice internaționale la care acestea sunt parte sau la care au aderat.

(4) Eventualele diferende în legătură cu interpretarea prezentului protocol sau cu implementarea programelor de aplicare se rezolvă prin consultări între părți.

(5) Prezentul protocol de cooperare intră în vigoare începând cu data primirii ultimei notificări privind încheierea procedurilor interne prevăzute în acest scop de legislațiile naționale ale părților, aceeași procedură fiind aplicabilă și în cazul modificărilor și completărilor.

(6) Încetarea valabilității prezentului protocol de cooperare nu afectează programele aflate în curs de derulare, acestea urmând să continue până la finalizarea lor.

Semnat la București la 12 septembrie 2003, în două exemplare originale în limbile română și engleză, ambele texte fiind egal autentice.

Pentru
Serviciul Secret al Statelor Unite ale Americii,
W. Ralph Basham,
director

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro